

דברי הכפר

האדם

"וַיַּצְאֵר הָאֱלֹהִים אֶחָד וְאָדָם עֲפָר מִן־הָאָדָם וַיַּפְחֹד בְּאָפָיו נֶטֶן חַיִם וַיְהִי אָדָם לְנֶפֶשׁ חַיה".

בראשית

"חַדְלָוּ לְכֶם מִן הָאָדָם כִּי בָמָה נְחַשֵּׁב הוּא ?"

ימעדי

"כָּל אָדָם כּוֹזֵב"

תהלילים

"אָדָם לְהַבֵּל דָמָה — יִמְרוּ בָּצֶל עֹוֶר"

תהלילים

"אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד !"

איוב

"בְּשִׁלְוָשָׁה דָבְרִים אָדָם מִלְוָתָנָה מִחְבָּרוֹ: בְּקוֹל, בְּמַרְאָה וּבְדַעַת".

סנהדרין

"בְּגִי אָדָם דּוֹמֵם לְעַלְבִּי הַשְׂדָה, הַלְלוּ גַּזְצִיצִין — וְחַלְלוּ גַּבְבִּילִין".

עירובין

"אָדָם דּוֹמֵה לְעוֹלָם וּנְקַרְא עַולָם קָטָן, עַולָם בְּפָנֵי עַצְמוֹ".

מדרש הגדול

"יוֹתֶר מִשְׁהָאָדָם נִכְרֵב בְּגַדְולוֹת — הוּא נִכְרֵב בְּקַטְנוֹת".

י. קלצקין

"אִין גְּבוּל לְחַכְן טִוּכֵל לְהַכְנֵס לְחוֹרְכִי זֶה שְׁטוֹמָן

(ח.ג. בִּיאַלִיק) אָדָם."

דברי הכפר
מס' 443
כפר הנשיא
23.1.76
בא' בטבת, תשל"ו

אֵיך לְאַנְחָ ?

* מ ז ל ט ו ב *

סבל	לו	26.1
הברתי	ליין	27.1
עדך	יצחק	28.1
הרמן	גון	29.1
ברמן	קלרימן	30.1
הדר	ישראל	-
סטייל	דינה	-
סולומון	שות	1.2
פינקוט	זאב	-
פלמה	דודו	-

28.1 לאה ונחמן נץ

* לפי המסורת חל לנו בחבט, מבקר האביב, במזג אויר גשם וחורפי ואילו אנו מקבלים את פניו החג במצב רוח מתאים. השנה היאיר לנו המזל ורק ילדי הבנים גרטבו סמלית עד העצמות. ילדי בית הספר נסעו אי-שם להנטוע שתילים בחנה צבאי ולשחק בסלבג. בלילה שבת הצופפפו בחדר האבל ובילינו ערב נעים וטעים בחברת האילנות והפירוזה. התכנית האור-קוליית באה להיעיד על תלות האדם בעץ כל שטחי חייו, והסתימה בהרפה מרהייה עין, שילבה בנות, אילנות, וסקופיות במחול עדין ומקסים. לעומת זאת נסענו עם השם לעיר יהודיה, שם זכינו לראות צבים ונשרים ואחרי טיוול ללא מאם, הגענו למלא ההסתורricht. בסך הכל - חב שם!

ב ל י ל ש ב ת ז ה :
ב מ ס ג ר ת ר ש ת
ה ק ו ג צ ד ט י מ
ח מ י ש י ת כ ל י
ה נ ש י פ ה ה י ש ר א ל י ת
ב א ח נ כ י ר ו ת
ב א ב ל
ב ש ע א

900

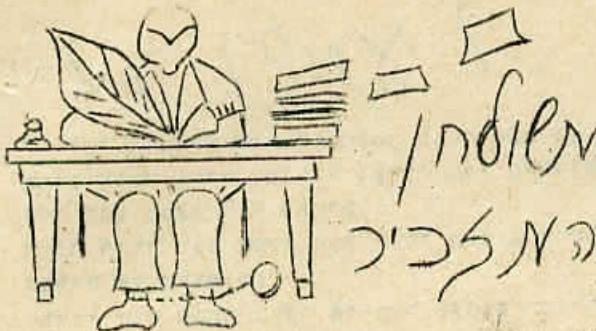
* מי שלא ראה את נחמן אין עם הצעוז החריש לא ראה שמחה בחינוי! מז החברואה שלו, אינה שוקת על שמריה ואחרי המבחים קבלה על אחיזה מזבלת למופת, גمرا אמר לנצל את כל חידושי עידן הטכנולוגיה. חיויות האספה הוחלפו במחקרים ברצל בגדיים (ילדים - נא להיזהר בסגירת המכסה, פן חגדמו יד או חס וחלילה תסירו ראמ!) מהורי הטרקטור בורר נחמן קוונפיטר ענק ואבעוגני אשר לפקי פקודת החברואן אווח במכילו האשפה, מרימים, מטלטל, מסובב, מסקסק, הופר ומרוקן אותו לחוץ העגללה. בחוי, לו הייתי אני פה אשפה (רק זה חסר!) היה שראה המפלצת בלבד, גורם לי סחרחות, צמרמות ושבץ זבל על המקום!

* ברוכים הבאים ללווי והרי שחזרו השבוי מחופשה בחו"ל.

הודעה מועדת תרבותת

אנו מבקשים להודות לכל הצעריים אשר ראו את הביעות שבଘשת הכבוד והחוורנות שלஅחרי זה, ונחננו יד לסדר ולנקות. לגבי התורנות - מתוך 14 תורנים שסודרו לאותו ערבית, היה צורך להחליף תורנים 17 פעמים (7 רזרבות) ולבטל את הכבוד במודון, וגם כר מספר התורנים היה קטן מדי. כורננתנו לדון בנוסאת התורנות בועדת תרבות ולבנות לפתח את הצעירות.

מזל טוב לברשון מדר,
שעבֶר בהצלחה מבחן לנהייה
בטרקטור.

אין מה לעשות!

הלחץ גובר והולך, ועלינו להקדיש מזמננו גם לעניים החורגים ממסגרת הצרכיים החומריים שלנו, האישיים והחברתיים. הם אולי פחוות פיקנטיים, אך בעלי חשיבות מחכינה ערכית.

קייזץ אפיק, הנמצא בשניינו ובין הצבע הטרוי, מבקס את עדרכנו. קיבוץ זה, בן שלוש שנים וחצי, מונה 43 חברים בלבד, ורק כ-30 מהם יציבים פחוות או יותר במקום. באופן ייחסי, כמעט היוצר שלהם כבד שווים לשלנו! רמת החיים החומרית גבוהה למדי', כל תבניה קשוח ואמצעי, בתיה הילדיים מסודרים ויפים, ויש אפילו מספלה וגבננות טקזוטיות. אם אין ילדים. אין חשתית חברתייה יציבה, ואין כוח אדם מקצוע אף לפחוות מואמן, או לפחות בזה שאפשר לסגור עליו למילוי יום עבורה! אין לדעת אם יצליחו להשפיע על מטהו מאנגר, אך בקרוב יבוואו אלינו כדי להציג את עצם ואת בעיותיהם, וכוכונתם ברורה, למטור אליהם אנשיים מלחים מוכנים לחיות אותם, לפחות לחופה.

יש בארץ "ההנחות" שהן בעיקר עיתונאיות וממולן "מדרשת" בעלות אופי דומה. אך יש גם צפירים בעלי הכרה לאומית, חזון ומשמעות גם יחד, וכאללה הם חברי גרעין "סלעיה" המכובנים לישיב פינה מופלאה זו של הגולן שמה גמלא. ניתנה לנו הזכות וההדרנות, אולי, לממש להם בסיס להחריגות ולגיבוש, ויש לנו סיכויים טובים לצאת מכך נסקרים מכמה מובנים. אך דבר ארנו נופל מן השמיים, רעלינו להקדיש לנושא חשוב לב מידת ולחיליט על השקעה המאמצים הירושלמים.

בקרוב ייפגש שוב מרכז האיחוד, יועלו בו גושאים כלכליים וחברתיים פישם להם השלה על המדיננה כולה. הקיבוץ הנזכר עדין אחד מעובדי התווך של החברה הימראלית, ולראשי השלטון אוזן קשח להלכי הרוח ובכיווני המחשבה של התנועה הקיבוצית. והשלה היא, האם אנו רואויים לסמכתה המוסרית ההזונה בידינו? אם אנו רואים עדויות להיוות גורם בעל משקל במדינה, עליינו בראש ובראשונה לעבוד על עצמנו, ולהחיל על עצמנו אורח חיים ודפוס מחשבה מותאמים למציאות, והכוונה היא למציאות של המדינה קיומו ושבה אנו חיים ובונם. וכך מכוונות ההצעות שבחובנה לדין במרכזי הבא, ואנו חייכים לחות גם עליה את דענתנו.

ולכז, אין מה לפלות, ואין לנו מנוס אלा להרפות מעת מוויכוחינו הפנימיים ה"חילוניים" ולהקדיש תשומת לב ומחשבה לבויות כלל ישראל.

תק

* * * * *

שימוז לב

*

שינוי שעת קבלה בקורס בית.

ביום שני 9.30 - 8.30 בוקר

*

עד סיום חלים מהצבתה, יעשה סדר

*

לפתחת החנות, אחס לשבוע, לחילוק

*

מקום בצהרים.

*

נעלי עבודה ונעלי ילדים.

*

הודעה חופשית על לוח המודעות.

*

תורפה לבן: ה Civilization הלומדים "בעמק החוללה"

הטור בשעה 6.30 בוקר يوم שישי מיועד לכם לא צריך להזמין מראש.

אם יש לכם כאבי שיניים, בוראו לבקר!

צורה מרפאה שניים :

עוג שבוע בזח נאכץ אטפער!

המצב בחדר האוכל חמור מאד. השבוע הוא הגייל שפלו בזח, שהחלטתי לדוחם לחבריהם ולהתביר מה מביא אותו כרגע למחשבות על התפטרות.

קודם ניקח את השבוע. מה קרה?

1) למרות החלטת האסיפה - אין אף חברה (או חבר) לאורגנות של שבוע. אמנם בלבושים האחוריונים חיו וברותם לעבדו - וגם חבר אחד - מחברר טין דום הבטה שכידור זה ימוך באופן סדריר.

2) שני חברי האולפן שעבדו באופן קבוע בחדר האוכל ולכך היו מנוסים בעבודות מסוימות, עזבו את המשק באופן פחומי. אחד מהם עזב תוך רוגז על טיפול המשק בענייני דירה (לא בדקתי את העניין עד הסוף - אך גדמה לי הכל נעה כדי למנוע את עזיבתו)

3) מהנדב פיעוד די הרבה זמן בחדר האוכל והיה יכול לפחות לנו להסתדר בלי שני חברי האולפן שעבדו - הוציא חדר האוכל להחלפה באקונומיה.

4) צוות צוות החילכה בנות משק מכתות הירדן וחרמון, העובדות יום בהבוע בחדר האוכל, כסובן הן מנוסחות ומארוד אווראות, אך, בממוצע, 50% מהזמן, הן לא עובדות בחדר האוכל, אלא בbatis'ילדיהם.

במיטר למשך המרות העובדות 3 - 1 הניל, - בת אחת הוועברה לעובדה בכיתה - כי לפי דברי הסדיון, אי אפשר למצוא הורה ליחיליף מטפלת חוליה בבית הילדים.

כמו העורוות באופן כלל. חברי האולפן ומתקדמים שעובדים בחדר האוכל באופן קבוע - הם אנסים בחמדים ובדרך כלל אחרים ועובדים במסירות. ומה קורה? בغالל טין מספיק חברי - אבל חייב לדרכו מהם לקבל על עצם אחריות יתר - לפחות, להיות אחראי בדליך/barochat צהרים או ערבים. זה לא קל להם - בפרש שלא כל חברי יודעים לעוזד אותם ולפעמים עוסקים ההיפך ע"י העורוותם.

הצעירים האלה, לא יכולים לעמוד בזח - וכתווצה מהפשים דרכיהם לצאת בחדר האוכל, וזה - כל יום יס מתקדמים חזים בקצב בזח, שקרול וגני עטוקים כל הזמן בהדרכותם.

וטעתי להגיד - גם אני לא בסדר כל הזמן. אני בכל זאת בן-אדם. ולפעמים אני במצב רוח - לפעמים אני עייף מאד - (כנראה אני לא כל כך צעיר כפי "חטבות") ולפעמים אני פשוט מחייאן מהמצב.

הדבר היחיד שסדר - הוא האחראיilmכוונת לשיפוח כלים. יש חבר אחראי לkopfa מהקובלה על הדעת - אמנם גם הוא לא יכול לעבוד כל הזמן - וכרגע, יש רק חבר אולפן אחד סמסוג להפעיל את המכונה.

ובסיום - מי אשם לכל המכב, לפי דעתך לא הסדרן. אין לי שענותה. הסדרן מנסה לעוזר, אך לא יכול. אין לו בח לבעצם את ההחלטה האסיפה בעניין המוכנותם של חברות, החלטה להיתחה מבטיחת 2 חברות כל שבוע! אגב למה רק חברות? אין לו סמכות לחייב הורה להחליף מטפלת חוליה ולכך הוא מוציא מחדר האוכל.

לא - האשמים הם כולנו. כי אנו מחייבים לשים את העובדה בשירותים בכלל, ובדרך כלל כפרט, בעובדה "לא חשובה" ובמצפון סקט חוותיים לחברי האולפן ומתקדמים "יעשו את המלאכה".

לחברי קבוץ כפר הנשיה שלום וברכה !

ב-1 באוגוסט 1973 החליחי בעוילה בחזורת הגלילית יחד עם חמישה חברים וחברות מקבוצם. עזרנו לילדיים בשעריהם, שהוריהם לא יכולים לעשות זאת, עדרכו לנשים בקדמיה ובכתייה, במשר הדמן סודרו גם חוגים במרכז הקהלה. לחמתה להאפרוניק ה策רפו עוד חברים וחברות מקבוצם וגם מקבוצים אחרים – אילת השחר, עמיד ומחניכים. הפעולה הזאת הכניפה אוור להרבה משפחות מחזורת הגלילית. אולם רכבה הפנויות אליו מעוררת משפחות לספק גם להן מתנדבים ואין ביכולתי לעשות זאת.

אני באחמי לחצבָר הגלילית מדי שבוע בשבוע בחזאים הקשים ביזחָר ובכל מזג אויר שהוא
שנה וחצי ההרווצתני מירושלים בחמאתה ששת אוטובוסים. בשנה האחרונה זו פרב ד"ר קוט מאידרוביץ
להסיע אוטי מירושלים לגליל וזרה. ביוזן פלילי לעבור עכשו ניחוח בעין אצדר שוכן לחדרווצץ
באוטובוסים וואעסח דאת. אולם מעד שני עלי לאיין כי מספר המתבדבים מכפר הנשייא פחה והלך
עד שנשאנו רם בונדיין ואוני יונר בכוון לנוף בודדום.

בשלשת החדלים האחרוניים הziלו 13 מנהדרבים מהאולפן את שמו של הקבוץ. הם באו מדי שבו שבזע לחשוד הגלילית, לימייו געררים ובעזרות וקמיה קשידים אפיקים עם משפחות. עכשו מסתימה כתם. ושבם הביע חורם מל חבריו כפר הנשיא לעשות מאץ ולבוא לשוחדים פליש שבזע לחצורה. זאת היהה פעולה לא רק למען צורך אלא גם למען עצם, כי אף אחד מאנצ'ר וכולנו יחד לא יוכל לעמוד מול עולם עוינין אם לא באליה אה רטמה החברותית, הרוחנית וחומרית של כל חברתו. מספר חברי כפר הנשיא צדיכים לתרום את חלוקם להרמת הרמה החברותית והרוחנית של צנור.

בזאת חכונו ב شأن ה צו נ גם על סיפוקם האישני.

ברכה לבניו
ולחדרו בפעולה

יעקב מיטון

(המְשֻׁר חַדֵּר אֲכָל)

אני לא מצפה שחברים יעבדו בחדרה האוכל כנה - אך אם לא יוכל להבטיח לחבריהם יעבדו לחקופות קצרות - חזודס, שבועיים אפילו שבוע - המזב מטייר כמו שהוא. אם זה מה שהחברים רוצים - בבקשתם - אך לא על השבוגנים!!

הנידחתי לעבוד שנה בחדר האכל, ואגםordan את הנקה, עד חודש יולי, בכל מזב.
נעניתי לבקשות ועדת בח אדם לטווח אורך לרכז את חדר האכל, ואינני מרוגיש חאגי חייב
להמשיך למלא תפקיד זה בכל מזב .

לכז, אבד חוםם לאם המצב לא ישפר, אם נחוץ למכבים כמו השבוי, אתפטר מריכוז חד
האכל

אם אגיע לזה - בזור לי שבעיני כולם אהיה "לא בסדר" - אך לפחות לא יוכלו להגיד!
מה פתחים?"

פְּנֵי תָּבִיב

ברצוני להסביר לבעלי נקודות אחדות לגבי נסיעתי לאלה"ב.

ראשית כל. עלי להודיעו שאיבגgi יכול לבסוע.

הסיבה הראשונה היא שהורי למשה לא יוכולים לחזק לי את הסכום הדורש, מבלתי לווחר על אפרותם לבורא לבקר בארץ בשנים הקרובות. אבי אף פעם לא ראה את ילדי והגעהו למסקנה (אחרי מחשבה רבה), שזה גורא לא הוגן מצדדי לבקש ממגו לדוחות את התענוג הזה לשנים רבות. הוא כבר לא צפיר ובס לא כל-כך בריא. אני פאד מעוניין שהוא יראה את ביתי כאן, ודיביר את צורת חינינו. אני רוצה שהוא יכיר את החברים ויבין איך רצונם לחיות בארץ ובקבוץ, כדי שהוא יוכל לסייע לי שהוא באח בחינימ שבחרתני לעצמי.

במ' החטופה אצטן צוילם לאבי הרכבת בפרק ניזח לוי הרבה יותר מההנאות האלו.

הסיבה השניה שלא אסע היזא, שאינני חולב שזה הוגן לפני חברים רבים שלא רואו את משפחתם שנים ולא זכו להשתתף בשמחתה משפחתיות.

זאת בעצם הסיבה החשובה ביותר, מתוך חבר קיבוץ. הדאגה להגינותם כלפי חברי אחרים, צריכה להיות העקרונית המנחה את החבר כפרט וגם את החברה כשהיא באה להחליט על בקשות אישיותו. השאלה היאו: איך י הגיעו חברי אחראים בחזקה מחלוקת מסוימת? (ולא: איך הרבויות המשפחתיות של החבר בחוץ"). אין כאן חתירה לשוויזון מוחלט, אלא בסירן לטעור על חברה בריאה, הרגשה טובות בין חברי. במקרה "שנאה" גם לא מחייבת ביחסו יוניכות הזה.

בהתגובה לפגיעה בזאת, מziałם הצלבנית היה צדוקית. לעומת זאת היה מושחתה בה הפוך.

שוב לנו אם נגייע עתה לקביעת מסגרת וכללים פיסדריו את כל העניין, מן הצד הכללי, ובמיוחד מן הצד החברתי. מסגרת כזו את החברים ליתר החשיבות והגינוחם ככלל החברה. בזמנים של החברות הרבשות.

ענין הרגשות הוא בכלל מסווך. אני אדם מאופק ולא מבליט את עולם הרגשות שלי, אך גם לי ולמשפחה יט רגשות! אני באמת רוזה לנסוע, ומשפחתி פאד רוזה שאני אשתף בשמחה הדעת איתם. (קשה להם להבין למה כל המשפחה לא יכולת לבוא לבדור.) אני אצטדר מאד שלא אסע ונאנן בטוח שהורדי ואחותי יהיה מוד מאוכזבים שלא אביה בחתונתנו, למראות פידוע להם המאכ הכלבי שלהם ובוגם שלגנו.

באן אידי עוננה על טענה שהוועטה לפנוי, הטעונת ממשפחו שאיין ביכוולטן לממן אה נסיעת
בגום, לא יצטערו כל כך על היינדרוחו (של הבן או הבת) מהשםחה, כי הם מודעים למאכזב
הכלכלי שלהם ולא מצפים לדזה. אך חבריהם, גם אנשיים מעוטרי יכולת הם בעלי רגשות ! גם
הם רוצחים בלטאות המשפחה, במילוחם בשמהוחה. טענה כזאת היא אריסטוקרטית ואכזרית, ומוסכנת
לחברה קבוצית. לא הציגרטי לקבוץ כדי לשמעו דעתו אבלו.

בכלל, בשאלת של רגימות - מי מהנו מסוגל לטעות אה לעומק הרגשות של חבר או של מphin'ו? לפיה היהדות, רק אלהים בוחן לבבוחה. לכן נראה לי כחוצפה להחליט על עניינים אידייניס על פי עומק הרגשות של החבר המבקש. אין שופטים - לפיה הבעה החיצונית, דבריו, או הטעון שבו הוא מביע אה דברי? יש חברים רבים שלא מסוגלים להביע אה רגשותיהם, או לא רוצים לגנות אה וולם הפנימי לפני גופו. האם ניענה רק לבקוחתו של זה שמסוגל ומוכן לגלות אה רגשותיו? האם הקבוץ לא חייב גם לדאוג לספוק החבר המאופק?

שוויזון ביולוגי או שוויזון פסיקולוגי בין בני אדם, הוא דבר בלתי אפשרי, אם אנחנו מקבלים כעובדה שכל אדם הוא יצור מיוחד במינו.

המשפט הזה בהחלט אמת, אם כי הוא לא נתן לנו אישור לוותר על חיפוש השוויזון כפטרה קיבוצית. שוויזון בחוי קיבוץ אינו אומר "אותו הדבר" ואינו אומר לנו דומים זה זהה. הוא לוקח בחשבון העובדה שאין איש יכול להיות בדיק שווה למישר אחר, בנסיבות, בנסיבות או בנסיבות.

אבל אם אנשים אינם דומים, מהו השוויזון? שוויזון קיבוצי מדובר על שוויזון (קיים האדם) כלל: – שוויזון אחריו. לעצמו, שוויזון בדאגה, באחדה ובדרך ארץ לאחרים.

שוויזון אנושי אומר לכל חבר הזכות להיות הוא עצמו עם כל הדברים השונים שעושים אותו מיוחד. שוויזון אחריו לעצמו, אומר לכל החברים יש אותה הזכות לחפש את המטרות שלו, את הדרכים שלו ואת הרצונותם שיגרמו לאנישה אישיה ולמימוש עצמי.

שוויזון דאגה לדמותו אופר פעילינו לתחזזה חופף, כבוד ואמון, כדי להשיג אותו המטרות. בחברים באמת שווים, הם יכולים להתחזם זה לזה כאלו בני אדם בטוחים במטרה המשותפת שלהם.

יצירת שוויזון הינה לבבם הרגשת מיוחדת שבין החברים, ולא רשימה ארוכה של חוקים ותקנות, אשר יזכירו אותנו להראות בני אדם דומים.

שריטה

(המשך מכתב גלוי לחברים)

לכן, לדעתך צרי מסגרת שאפק גם את החברים הרגשיים (ואולי גםจำกביל את הלחשות הרגשות?) וגם יdag לזכרים של החברים המאודקים.

לסיום, אני מקווה שחברים יבינו את מניעי. אני בכנות לא "שיכון" עם החברים. אני באמח רוצה לנוסף, אך החלטתי לוותר על הנסעה בכלל כל הסיבות הנ"ל.

אני גם חשב שטוב שהיתה לחברים הדומות לטוחה על הנושא ועל העקרונות טماחווריון. טוב לבחון אם עמדוחינו בנוסאים קונקרטיים, המכחיבים התייחסות לפרט ו גם לעקרונות.

דוד דבולדט

—"—"—"—"—"—"—"—"—"—"—"—"—"—"—"§—"—"

נ ד ל י ק נ ר

לזכרה של

סוטנה אדרלטשטיין

כ"ג בשבעת חל"ב

שלום.

שלום.

- אמרו לי שאני צריך לבוא לראיין אותו, אז באתי.

- תודה לאל. כבר חשבתי שסקחתם.

- תשמעי, לא נעים - אבל באמח שכחנו. ו... אני לא יודע על מה... כלומר... מה בדיק...

- זה בסדר. אני כבר אסתדר לבד. מוכן? התחלתי:

חלום חבריהם. אני מרכזת חברות-ילדים, החברלה בחרו בי. כרגע, חברות-ילדים מנסה לאסוף את עצמה מכל הפלגנות חזקה לגוף אחד. זה קשה - אתם יודיעים. צריך בשבייל זה המונ רצון והמון מרצן. אבל זה לא מספיק. צריך גם עזרה מכם. צריך מרכז חברות ילדים בוגר. צריך מדריכים. והכי חשוב - צריך להרגיש שאכפת למיליהו מה קוראה איתנו. וזה מה שלא: ברור לי: למה עד הרגע של חברות-ילדים, הילדים מלווים ע"י המורה, מטפלת, הורים ועוד נספחים לבזבזתם, מכוסלים דואגים שהילד יתחנן על הצד הטוב ביותר אם בילדים ואם בחברה - אבל הם געדיים בשלב של כניסה לחברת - הילדים? בחום סומכים על הילדים אם יש להם רצץ חברת ילדים בתמיכת של ועדת-חברות - אז הם יסתדרו.

ומה עם ענייני תקציב? מה עם דבריהם פשוטים ואלמנטים - כגון מועדון מתחאים? או מדריכים? למי צריך לפנות עם כל זה? אני מקווה שתזהה בחוקים שזה החפקיד שלידאו לו, במפגורת חברות-ילדים. כי אני יכול להביא בקהל חזרות ונימרות למציאות מדריכים או מצד חברות-ילדים, או לסידור כירור למינוחים מלא תקין במועדון - אבל אני לא יכול לומר אף אחד באוזניים ולהבהיר אותו למלא את הקלה.

ובנקודת זו אני כל פעם נשברת מחדש ויזכר לי כל החיק לנסות להפעיל את המועדון שלנו ואת החברלה. כי פה אני רואה נקודת חורפה בחברה הכל-כך מפורשת לטובה (אולי בכלל שעוד יש בה אידיאלים) שלנו. וכובא לי החלב, תאמינו. איך זה ייאין אף אחד שמדובר רקחת אחריות? אמיית?

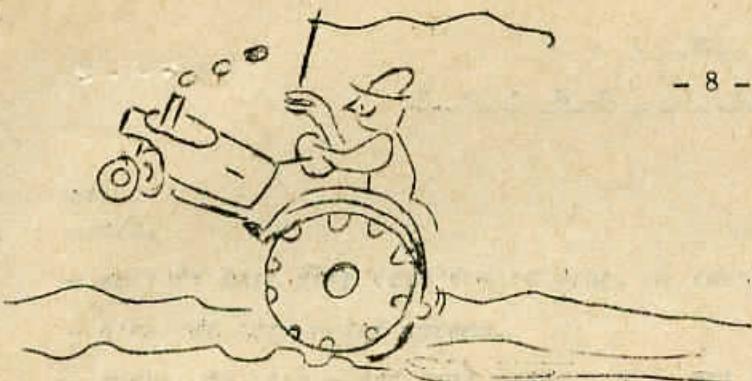
הרי בסופו של דבר אנחנו ילדים סלכם ולא של אף אחד אחר - אז איך אפשר לשכוח מהילדים שלכם? אז למה די מסובך לסדר לנו במקלט הזה.... (לא כל כך מפואר) שלנו כירור??

אני מאמין את מרכזת ועדת ג'וערים שmedi עם שואלה ומהענינה ומנסה מאוד לעזרה - אבל למה כל שאר ההורים לא ממעניכים? למה כלבאננו בכיחה ג', וסיפרנו שבנינו בית בעצמו, שיבחם אותנו על היוזמה ואמרתם כל הבודד?

ואילו עכשו אני בכל מספק אם מאמין מספר להוריינו לאנחנו סוברים תראפ איך להפעיל מועדון וחברלה, פיקוט מפני שהפסיקו להעתנין.

נכון - לא כולם. אני יודעת. אבל יוצאי-הדורן מבורכחים ככל ליהיו - הם מעתים, אפילו מאר.

לסיום - אני לא בא להבעות. זה לא יעזור. אני רק רוצה להסביר את תוכמת ליבכם, שלנו קשה, וכובא לבב הלב, בכל אופך כך אזי, שלא מגלים מספיק התעניינות בנוער, ולא מבינים כלל החרגשה "שאכפת להורים מה עוויות הילדים שלהם" - שום חברות ילדים לא חוכל לפעול - ולא חשוב כמה רצון יש לה. עד כאן.

כִּילָע כְּלָעֵץ

ברצוני לפחות פינה קבועה בעلون המועדו לנוהגים ופעילי כלים חקלאיים. מטרת המדור להקנות ידע מוגימלי בשימוש וטפל נכוון בכלים וכן לסייע באיחוד תקלות קלות.

הבה בז' בשוט הבה בלי רחם
אר מלא האבקמה הוא בר' י' חביבם

המכונאות והפרקטורה מסודרים לחות שדרות טוב וייעיל רק כאשר הטבול בהם והפעלה נעשים כראוי. הדנחה, רשלגות ואדי טפול בזמן גורמים לבלי מהיר ותקלוות.

ההרגלים הנכונים שאחנו מנגנים לעצמנו בהפעלה הפרקטורה והמכונאות חלוביים ביזור ואציגין אחדים :

א) לפני ההגעה יש לבדוק לממן, גם אם הכלי רק חזר מנסיעה והגבג הקודם טוען שהכל בסדר. לא מזיק לבדוק אפילו פעמיים ביום.

ב) יסן לבדוק מים במזגן ובזמן הנסיעה לשים לב טהנתנו איננו מחומר מעלה מן המותר.

ג) כדי למנוע אי-נעימות בחזקה בזמן הנסיעה צריך לוודא לפני כן שהגלגל הרזרבי במצב תקין.

ד) לפני החזרה הרכב חשוב למלא דלק, גם אם המכבל ריק למזהה. אין להסתיר מיכל חזץ ריק במשך הלילה כי בחיל מצטרפות טיפות מים, אשר במשך הזמן מחרבות דלק וגורות מהבעיות הנעה.

אם תישיב לשרת את רכבך
יחסיך הוא לך כגמולך

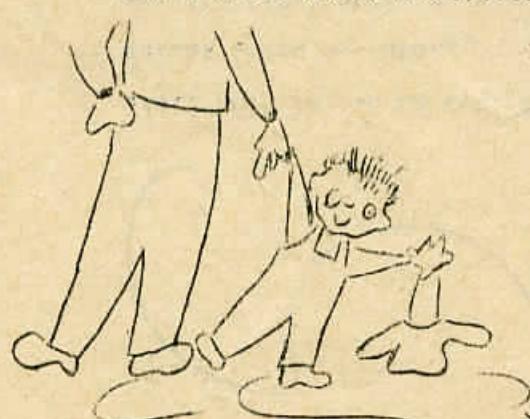
על השחגיה (למי שמתעניין)

... שוחתי עם אחה היחיגיוו. מעניין שזו ילדה בת 12, שטחה 4.30 דקוטה ל-400 מ' חתירה. בגיל 10 שתחה 4.56 שזהdia ישראלי לבוגרות! למשה, אהמול באימוץ, חלק מ-16 הק"מ שתחה, היד לה 8 פעמים 400 ולזאת כל $\frac{1}{4}$. דקוטה. היא שתחה כל אחד מהם בזמן של שיא ישראלי (4.55) - או פחות -.

... חפטתי מיחה עם 3 אמהות כל לחיניות. הן ממש מסועבדות לעניין. דוגמא: אם לא לוקחת את הילד פלה ב-6.00 בבורך מרחק כמו בפר הנשי - מטולה, יושבת במקם האמון, מסעה אותו הביתה ואנותו הדבר קוב אחרי הצחיריים. בכלל הילדים כאן יס גיטה כל כך שונא לספורת לעומת הישראלים. הם אוחבים את זה, אפילו אם לא אלופים ולמעשה אין להם אחברים מיוחדים כמו נסעה לחו"ל - אבל הם מתחממים - ומתחממים חזק, 10 חדשים בטנה.

על בתק בעקב

... נגעתי עם מיכאל גורי (בן מאומץ שלנו מטעת הכלה) והוריו למחרת הבוגרים, כ-20 ק"מ מלבורן. המחרת מופיע הזכיר לי את הימים הטוביים של החנועה, הן באוסטרליה והן בדורות- אפריקה. מדריכים משלוחבים מהחיבורים את החניכים בקריאות וווירטים במסדר וכו' וכו'. זה היה יום הוריהם, שכן הגיעו גם קצת הצגה מחוווי המחרת. פגיחתי שם עוד חבריםiley מהימים שהיינו יחד בתנועה - היום הם באו לבקר אח בנים, חברי הבוגרים. אני כמעט חתולפתי כהבטה סדר השליח מודיע יש לנו כבוד גדול היום, למצוא במחיצנו, חלווז, חניך החנועה לשעבר וכו' וכו' ... אדי גמנוב! (מחיאות כפיים סוערות ואידי מהפץ חור באדמה להתחבא) ... בערב היתה סייחה פתוחה בין הורים וחניכים על "השפעה הקמת מדינת ישראל על יהדות החפוזות". נגררתי לשיחה ובסוף אף סכמתי - כך טסקום הסייחה היה בהחל שינוי מבחינותנו.

הברעה - ממחפה - היבולדין

הנגי מבקשת מכל ההורים האוכלים עם ילדיהם
הקטנים בחדר האכל (החל מפעוטון פרפר),
לא להשאיר סיגריות או פריטי לבוש אחרים!

תודה מראם
צורת מחנן הילדיים
בטי עדר

חומר אחד מיום אחד בט' ג' נובמבר

לא הספקנו להודיע על הוצאות התחרויות בשל קלה סכנית ואחכם הסליחה !

היה קשה מאד לבחור בין פסל האבוקדו ולכון החלטנו לחות פרט לכל ילד ישתחף בחירות, ול%;">ין במיוחד את הכבשא של גiley קולינס.

לאחר בירור הפתרונות וסיכום הוצאות הילאה ידה כל קבוצה קלמנטינה על העליונה. השופטים ביקשו לציין במיוחד את השירים של אורנה ואת קפוד-חציזל של עפר, שניהם מקובצים זו, פרסים נחלחו לכל הקבוצה דרך הדאר.

להנתה קוראיינו, אנו מגלים את טוביה היירם והחמיירם שחוברו בעה המסייעת (ואם למייכאל ב' מחק להלחין להם מנגינות, נוכל לשיר אותן במסיבת טו בלטב בשנה הבאה).

חברים רבים ביקרו לידע מי צלם את החקופיות: תרמו לחכנית זו, ג'ין ה, שושנה יודיקן, פיל, ראוון מ', אריה ותמריון, גוני פ', סולמית.

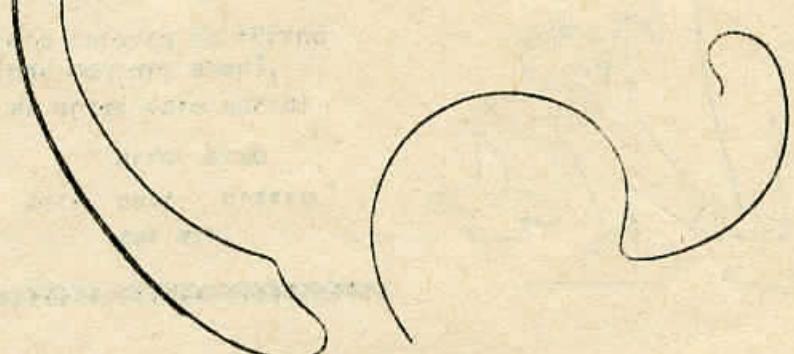
בздמנות, אנו רוצים להודות לכל החברים לטרכו ופעלו בבעוז החכנית (כולל אלה שמחוסר זמץ לא הספיקו להציג את אשר הכינו!) – ואם לא צידנו שמות, חビינו שהרטימה, פשוט, ארכחה מדי!

צוות המארגנים

יגאי הקטן בא הביתה וטרמן
שיד על "דובי, דובי" –

פילים: "למדח שיר חדש?"

יגאי: "כן, זה שיר על דובי שבט!"

חוושחש חשק בחושחשה
לבקש את ידה מאיד רצאה
אר החושחשה המחוושה
בחושט מישוש היא רק חושקה
ニישואים היא מתע בת
וממיוששים היא מחלבה

(אורה - קבוצת קלמנטינה)

הлечתי עם חברה לבן
חרטנו לב גדול בעץ קטן
אחרי שנה חפשתי שוב
מצאתי עץ גדול ולב עЛОוב.....

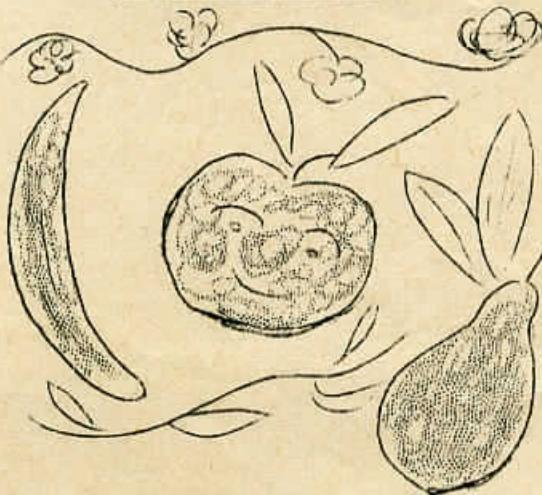
(מיכאל ב' - קבוצת אשכולית)

לעת
دلעת גדולה ונפוצה
מחשבה את עצמה חכמה
אר כולנו יודעים
שראים חולולים
לא סובליהם מחכמה יתרה!

(בעל שם - קבוצת תפוח)

ט"ו בשבט הוא חב לאילן
בו צרייך לצאת אל הבן
החזקיא לא מסכימים
אצלנו שם בפנים
חמיד יורד גשם, כמובן!

(אלזה - קבוצת שזיף)

זה הצנוץ כעס מאיד
על חבר חצייל שמן
שדחף אותו פתאום
בעוד הוא אה שנתו ישן.
ולזאת המריביה
לא נמצאה עד אף חשובה -
ונגשו הם אל הלהפת
הידועה בחכמתה.
הם הלכו אליויהם שנינים
ובקשו אה עצחה,
והלהפת אווי ואבוי לה
כח גדולה בעיטה,
ועל כן כועסת היא -
על החסה יריבתה.
רק אחמול עמדו השתיים
על צלחת קצח צרה,
והלהפת על הלהפת כלל לא חסה.
היא כסחה אותה בליל -
הלהפת אווי כמעט נפחה אה נשמה!

ועומדים להם הארבע
ברועסים, רוחחים, רוגדים
ובכיפיהם אין מלחה.
ופתאום באוח ידייח -

הן לוקחות אה היריבים,
וסכין חזה חותכת - והקץ לסבוכים!

(עפרה - קבוצת אבטיח)

מורקדש באחבה ובאהת אדזרה
ליילדוי הגן!)

גוכחים: זמי, רחל, אביבה, בבי פ', דרבנן ג', יונקל,
אריה וו', נועה, יצחק ג'.

פעילות חברי בছצורה

נספר על פניהם של מר יעקב מימון (שפודסמה גם ב"דברי הכהן") להבכיר את פעולתו בছצורה. צוין שהדבר הרा התנדבותי, ותלוי כולם בחלטונם של חברי. הובעה הדעה שיש צורך בפועל הסברה נוספת.

מיכאל ברוך - בהשתתפות סומי.

מיכאל, בוגר אורלפנבו, פנה אליו בקשה שנאפשר לו להשתתף בחסרכנו באולפן המזרד לבירור. המזכירות החליטה בחירוב, אך בתנאי שככל הרצאותו יחולו על מיכאל ושיבובה לו שלא היה לנו לפניו התחייבות מכל סוג שהוא.

ארוח משלחת מקיבוץ אפיק

במשך לביקורנו אצלם, סוכם להזמין משלחת מאפיק ליום ו' - 6.2.76, לאירוע אצל חברי אהה"צ, לארוחה הערב, בדיון במועדון רעלעטונג חחי המתוכנו לאורכו הערב. האחראייה לפועל זו מטעם המזכירות היה נועה (יחד עם ג'נט פ').

шибון לחבר קבוצה "תפוז" מברזיל - בהשתתפות רוי.

המזכיר מסר על הדים שליליים מעד שעוררו בסוכנות ובארגוני הדיוור של קבוצה זו. נספר לו שיש אפילו חברות הקשורות מהדרים בברזיל! המזכירות סיכמה שאין כל אפשרות לשפר את תנאי הדיוור של הקבוצה אלא על ידי העברתה לאורלפן, כדי שתשמש כבסיסה של המוסד. אולם אם יחברו בגמר האולפן הנוכחות שאין הדבר אפשרי, ניאלץ להודיע ל███ שعليה להעביד את הקבוצה למקום אחר.

הנורדות צרייפין

מאחר שהחברה שאין כחלה לטיפול בעו"ת המחו"רROT עם הורדן הקרובה של 16 היחידות הראשונות שבצרייפין, החליטה המזכירות להקים וועדה א"ד-הוק שחרבכז את גושא העברתה של המוסד וחדידיים. מרכז הוועדה יהיה מטעם וועדת השיכון, ועל וועדות החברה, החברות והשיוכן בחינוך למגמות כל אחת נציג לוועדה זו.

הסבב מימון נסיעות מיזוחות לחו"ל - בהשתתפות אוסי

בעקבות החלטת האסיפה בנושא זה, החליטה המזכירות על הקמת תת וועדה שתפקידה יהיה לחשוף ולהציג לזכירות פתרון לבניית הנסיעות המיזוחות לחו"ל.

הוחלט שהרכז יהיה אוסי ושאריה וו', יהיה חבר בה מטעם וועדת החברה. הרטל עליהם להציג עוד אחד או שני חברים, ולהביאם לאישור המזכירות. באחת הצעמונות יחקים דיוון כללי על הנושא, לשם מבחן הנחיות לחת-הווועדה.

ערעורה של ג'וני פ' על הצעה שהוא מזכיר - בהשתתפות ג'וני פ'

ג'וני העלה ערעור, לאחר שהחברה לו שיש מועד הצינדי גוטספ, בעוד שהוא הסבים לעמוד הצעה כי חשב שאין ברחה ואין מועד אחר.

חברי המזכירות חזרו וקבעו את דעתם שג'וני הוא הצעה המחייבת בירוחר. ערעורה של ג'וני לא התקבל, והצעה רועדת הביניים להחלטת המזכיר, שאושרה על ידי המזכירות, עומדת איפוא בעיניה.

גור"ח ישיבת וועדת המשק - 16.1.1976

נוכחים: קולין, איבן, יוסי ב', רקובן ג', ג'אק ג', זמי.

.1

השקעות מפעל - תשל"ג

בשנת תשל"ו, המפעל מבקש להשקיע את הסכומים הבאים:

2 מכונות לעבוד שבבי	1,000,000 ₪
רכישת בניין גמדא	900,000 ₪
רכישת מפעל "ספעיל"	900,000 ₪
סדורים והחמתה בניין גמדא	1,000,000 ₪
רכישת ידע	340,000 ₪
השקעות שותפות	860,000 ₪
ס"ה	6,000,000 ₪
זה ישן הבתו ממן בסך	4,500,000 ₪
הוו עצמי	1,500,000 ₪

בסכום הדיוון:

יהיו בעיות ממן היות ומהמן לא מכסה את כל ההשקעות. הוועדה בדעתה
שעל המפעל לזמן עד למינימום ההתאמות בבניין ובמחסן שהו גמדא,
והאמצעים יחול גם על השקעות שותפות.

איתן הציג את המצב בבריכות. חדרנו את הבריכות הצפוניות - 320 ד'. הבריכות הדרומיות זקרווח, באופן דחוף, להשקיות מינימליות כדי להציג את הקירות הנאכלות ע"י הרוח, וחיריה לקלט דופן של אבן. רצוי לבצע את עבודה הדופן בעופן עצמי, חזץ מהרבלת האבן.

בגלל חרס השקעות בשניהם האחרוניות, חלק מהצדדים מישן ויש להחליפו. כמו כן, חלק זקורק לשפוץ יסודו.

איתן מנה את הבעירות הבאות:

- א. שיפור התנאים בבריכות,
- ב. חדש הצידוד.
- ג. שתוף פעולה עם מושקים שכנים.

החולש:

שכונות הבריכות, במשותף עם מרכז המשק, יביאו חרכנית מוסכמת.

תיקון טווח:

בדו"ח האחרון מיום 2.1.1976 נפלת טווח בסעיף "חרכנית משק תשל"ו".
"פרדס - אברקדר" - היה צדיך להוח רשות כמות של 76 טווח בשנת תשל"ה,
במקומם 170 טווח, ולפייכר ברור. שיש עליה בירבול השנה.

בזה אנו מזכירים שוב לחברים לכבות את דודז' החשמל בין השעות 8 - 5 בערב. רק עם שתוף פעולה מלא מטעם כל החברה נוכל לעבור את החורף בלי להאלץ לקצוצים דרסטינים.